

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 583/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/53/2021 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/53/2021 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň navrhuje priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na mestskom súde sa pod sp. zn. 10T/53/2021 vedie trestné konanie proti sťažovateľovi – obžalovanému na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 4 Pv 195/16/1101 z 29. novembra 2021 (ďalej len „obžaloba“). Predmetné konanie je proti sťažovateľovi vedené ako proti ušlému, na podklade čoho mu bol ustanovený obhajca podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu povinnej obhajoby, keďže si nezvolil v stanovenej lehote obhajcu.
3. Rozsudkom sp. zn. 10T/53/2021 z 8. apríla 2024 (ďalej len „rozsudok mestského súdu“) v spojení s opravným uznesením z 30. septembra 2024 mestský súd rozhodol tak, že sťažovateľa uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona (skutky v bode 1, 2, 4 a 5) v jednočinnom súbehu

s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (skutky v bode 1 až 5) a jednočinnom súbahu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (skutky v bode 1 až 5), za čo bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 a 2 a § 39 ods. 1 a 3 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu mestský súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Proti napadnutému postupu mestského súdu sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že napadnuté konanie, ktoré trvá takmer 8 rokov, z toho skoro 3 roky pripadajú na súdne konanie, je zjavným prejavom priet'ahov v konaní a jeho nesústredenej a neefektívnej činnosti. Vec nebola do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončená, a to najmä z dôvodu, že súd nevyhotovil a nedoručil všetkým stranám písomné vyhotovenie rozsudku. Napriek tomu, že mestský súd vo veci samej rozhodol rozsudkom z 8. apríla 2024, do dňa podania ústavnej sťažnosti sťažovateľovi nedoručil jeho písomné vyhotovenie, teda niekoľkonásobne prekročil zákonnú tridsaťdňovú lehotu na jeho vyhotovenie. O doručenie rozsudku mestského súdu sťažovateľ žiadal prostredníctvom ustanoveného obhajcu listom z 30. mája 2024, ako aj listom z 10. júla 2024, na čo mestský súd žiadnym spôsobom nereagoval. Sťažovateľ pomenúva konkrétne obdobia nečinnosti mestského súdu, ktoré identifikoval v období od marca 2022 do októbra 2022 a následne do marca 2023.

5. Sťažovateľ tvrdí, že vec nie je právne alebo fakticky zložitá, posúdenie trestného činu krádeže možno hodnotiť ako štandardnú agendu mestského súdu, pričom ani vedenie konania proti nemu ako proti ušlému s ustanoveným obhajcom neprispelo k predĺženiu napadnutého konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namiatané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote napadnutým postupom mestského súdu z dôvodu jeho nečinnosti pri vyhotovovaní a doručovaní rozsudku vo veci samej a v nadväznosti na to aj celkovou dĺžkou trestného konania, z ktorej takmer tri roky pripadajú na konanie pred súdom.

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [(§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorák'ovek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu s'ťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto s'ťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

10. Podľa § 10 ods. 10 Trestného poriadku subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

11. Ústavný súd už opakovane judikoval, že s'ťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon s'ťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú s'ťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (m. m. II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021, I. ÚS 591/2022, I. ÚS 560/2023).

12. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej s'ťažnosti konštatuje, že s'ťažovateľ v rámci nej netvrdil, o to menej preukázal vyčerpanie tohto právneho prostriedku na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Zo súdneho spisu (sp. zn. 10T/53/2021) vyplýva, že síce podal mestskému súdu dve žiadosti o zaslanie mu rozsudku mestského súdu, tieto však podľa názoru ústavného súdu nezodpovedajú náležitostiam s'ťažnosti pre nečinnosť na nadriadený súd (s'ťažovateľ explicitne poukazoval len na žiadosť/urgenciu adresovanú mestskému súdu, pozn.).

13. Vzhľadom na to, že s'ťažovateľ nevyužil právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu osobitný predpis (Trestný poriadok) účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený, resp. jeho využitie ani netvrdil/nepreukázal, ústavný súd odmietol ústavnú s'ťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd považuje za podstatné doplniť, že rozsudok mestského súdu bol obhajcovi s'ťažovateľa ustanovenému mu v napadnutom konaní doručený 26. septembra 2024, čo vyplýva zo samotnej doručky, ale aj vyčíslenia trov právneho zastúpenia právneho zástupcu s'ťažovateľa z 26. septembra 2024 (nachádzajúcich sa v súdnom spise sp. zn. 10T/53/2021), v ktorom túto skutočnosť explicitne skonštatoval. Obdobie jeho doručovania obhajcovi s'ťažovateľa pritom nepresiahlo ústavnoprávne relevantnú intenzitu.

15. Z dôvodu komplexnosti ústavný súd v závere konštatuje, že sa ďalej nezaoberal skutočnosťou, či ústavnú s'ťažnosť podala oprávnená osoba (v zmysle k ústavnej s'ťažnosti priloženého opatrenia

o ustanovení obhajcu podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku, pozn.), keďže v nadväznosti na už vo veci prijaté závery by to za žiadnych okolností nebolo spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech v konaní pred ústavným súdom.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu